

BYRÅ FOR AVISUTKLIPP

Ø. SLOTTSGT. 8 - OSLO
TLF. 42 04 25

Utklipp fra:

FÆDRELANDSVENNEN

KRISTIANSAND S.

Pol. tendens: Venstre

23. 3. 1960

Gørrissen

i Kirkeakademiet

22. mars 1960

28-01-037

„Religionen må også leves —”

Sterk appell i direktør Gørrisens foredrag i Kirkeakademiet i går

Sterkt personlig engagement preget direktør Johan Gørrisens foredrag ved Kirkeakademiets medlemsmøte i går kveld. Foredragets emne «Kommunismens utfordring, — demokratiets svar», ga anledning for taleren ikke bare til å sette Moralsk Opprustning i sentrum for den nødvendige demokratiske verdi-konsolidering som tiden trengte, men også å stille den opp som en utfordring til kirken med dens angivelig manglende evne til å trenge inn i dagliglivet.

— Vi lærer i skoler og ved universiteter å stole på teknikken, sa direktør Gørrissen. Det er den som skal skaffe oss en enda høyere levestandard som i sin tur løser alle problemer. Vi lærer lite om den samme teknikks begrensning, at den er uten ånd, at den ikke skjeller mellom ondt og godt og at den bare er et redskap. Men det er da ikke galt å ha det godt og vi gjør da en masse gode ting? Spørsmålet er hvilket inntrykk det gjør på dem som ser på oss utenfra. Vi er opptatt med oss

selv og det gode vi gjør er ytelser som selve vårt sosiale adferdsmønster forlanger. Dette er for snevert. Mange synes rammen er for liten.

Her kommer da kommunismen inn med et tilbud til den som har et åndelig tomrom. Men kommunismen ble til i et samfunn som var fullt av urettferdighet. Hvordan kan den finne grobunn i dag da samfunnet er så meget bedre?

I kommunismens appell til intelligens og fornuft og dens bekjempelse av religionene, dens fordring om en total forandring av samfunnet så taleren et tilbud og en fristelse fra selve Antikrist.

Hva hadde så demokratiet å møte denne utfordring med? Våre hjelpeaksjoner til de underutviklede land talte for seg selv. Kommunistene gjorde det bedre i så måte. Våre bidrag kunne lett få karakter av smuler fra den rikes bord, noe ovenfra og nedad, mens russerne blander seg ried folket og taler deres eget språk samtidig som de bringer en ideologi hvis påberopelse av frihet er besnærende for nye stater i Afrika og Asia.

Hvis demokratiet skal være et alternativ til kommunismen, er det ikke nok med teknikk og økonomi, hevdet taleren. Demokratiet i den form det har i samfunnet i dag er ikke noe alternativ. Det er nettopp oss som gjør kommunismen mulig, og svikten er ikke av økonomisk, men av moralsk art. Vi trenger en rettesnor og den har vi i Moralsk Opprustnings fire absolutter. Det at vi vil en forandring av oss selv er noe vi kan møte kommunismen med.

Hva kirken angikk så mente Gørrissen at den hadde ikke ført sitt svar på fristelsen inn i samfunnets dagligliv. Vi ble avkristnet og kirken ble ikke tatt alvorlig. Det var ikke bare om å gjøre å være kristen, religionen måtte også leves og leves slik at kristendommen ble et svar til kommunismens utfordring. Dette svar ville da også være demokratiets svar.